

Problematika druhů směnek, jejich náležitostí a vlastního pojmu směnky je jen jednou ze součástí obecné části směnečného práva. Stejně jako ostatní právní odvětví i směnečné právo zahrnuje mnoho dalších okruhů otázek, od základních problémů týkajících se například způsobilosti směnečných subjektů, přes otázky převodů směnek, které byly částečně nastíněny v rámci pojednání o dělení směnek podle převodu, problémy realizace práv ze směnky, směnečného postihu či promlčení. Nebylo cílem práce se všemi těmito otázkami zabývat, přesto jsem v některých případech mírně překročil zadání a například problému směnečného rukojemství se věnoval poněkud zevrubněji.

V práci lze najít řadu přívlastků, které jsou nebo v minulosti byly směnkám přiřazovány, zdaleka však tento výčet není vyčerpávající, jelikož směnečná praxe je velice různorodá. Nebyla tak například zmíněna směnka návratní (*ritrata*), která je dokonce přímo zmiňována v samotném zákoně směnečném a šekovém a je tedy jednou z druhů směnek, jehož pojmenování nevychází pouze z praxe, ale má také zákonnou oporu.

Tak jako některá označení směnek v minulosti běžně používaná postupně vymizela a jiná naopak vznikala, lze předpokládat, že s dalším rozvojem využití směnek se objeví některá označení nová, stejně jako jiná upadnou v zapomnění. I proto nelze tuto diplomovou práci považovat za kompletní a vyčerpávající přehled v praxi se eventuálně objevivších specifických označení směnek.